

Forhandling

Jann Sjørnsen (KRF):

Det er jo ikke, fordi jeg er voldsomt overrasket over, at justitsministeren på regeringens vegne ikke har nogen nye ting med i posen i dag, og jeg er da for så vidt også enig i nogle af de overvejelser, ministeren gør sig, og i, at der allerede i dag er diverse tilbud om parrådgivning.

Men når ministeren runder sin besvarelse af forespørgslen af med at sige, at regeringen ikke er til sinds at træffe nogen beslutninger om nye omkostningskrævende tiltag, men er tilfreds med, at man i forbindelse med forhandlingerne om indeværende års finanslov fik afsat penge til mediation for at sikre, at børn ikke bliver klemmt i samværssager, når skilsmissemænd er indtruffet, må jeg alligevel indlede med den bemærkning, om det dog ikke kunne føre til, at regeringen fandt det værd at overveje, hvad der rent faktisk kunne spares af penge – hvis det endelig er det, der er det afgørende – hvis man forhindrede skilsmisser og forhindrede, at børn overhovedet blev kastebold efterfølgende.

Det, man lige præcis har kunnet konstatere i forbindelse med de eksisterende rådgivningstilbud, er, at man rent faktisk i mange tilfælde kan forhindre skilsmissemænd, hvilket er det bedste for både børns og forældres skyld i de tilfælde, hvor der er begge parter. I de tilfælde, hvor parrådgivning ikke førte til, at man fandt et fornyet grundlag at videreføre ægteskabet på, men valgte den løsning at skilles, førte rådgivningen ofte til, at man gjorde det på en mere afklaret måde, hvilket er til gavn for såvel forældre som børn.

Jeg må sige, at til syvende og sidst er det for mig at se en meget kortsigtet økonomisk betragtning, når regeringen vælger at stå af og stille sig tilfreds med de rådgivningstilbud, der findes i dag – vel vidende, at uanset at præster kan involveres, uanset at kommunerne kan tilbyde gratis rådgivning, og at man kan gå til en praktiserende psykolog, påviser flagskibene på området, om jeg så må sige, nemlig Ægteskabs- og skilsmissehjælpen og Mødrehjælpen, som også gør en indsats, at der faktisk er kø, når det gælder om at komme til parrådgivning, på trods af at man også i forbindelse med nogle af tilbudene skal lægge en vis egenbetaling for den rådgivning, der ydes. Det sidste synes jeg i øvrigt er ganske fornuftigt.

Så kan man selvfølgelig diskutere – og det var også en del af justitsministerens begrundelse for

regeringens holdning – om det overhovedet er en statslig opgave eller ej at problematisere spørgsmålet om skilsmisse. Nu er det jo ikke sådan, at Kristeligt Folkeparti mener, at man fra statens side skal fastsætte et tal for, hvor mange skilsmisser man vil acceptere, eller hvor højt et ægteskabstal man skal have. Det ønsker vi sådan set ikke. Det er folks egen beslutning, om de vil lade sig gifte, og det er også deres egen beslutning, om de vil lade sig skille. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Men når der alligevel er en forståelse for, at skilsmisser langt fra er uproblematisk, og at nogle af dem rent faktisk kunne være undgået, bl.a. ved parrådgivning, er det vores opfattelse, at så bør man også fra samfundets side komme med et tilbud, som kan være med til at forhindre menneskelige tragedier og også sikre, at vi fra samfundets side ikke senere hen skal reparere skader med de omkostninger, det har til følge, både for børn og voksne.

Vi mener også, at selv om det finansielle selvfølgelig skal afklares i forbindelse med finanslovforhandlingerne, skal problemet ikke overlades til en holmgang i den forbindelse. Vi synes faktisk, det ville være ganske fornuftigt, at et så væsentligt emne blev afklaret i forbindelse med en handlingsplan, som vi ønsker, regeringen skal fremlægge, og derfor skal jeg på vegne af Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer, at erfaringer med især tidlig parrådgivning viser, at nogle skilsmisser kan forebygges og afværges.

Folketinget konstaterer endvidere, at de, der trods parrådgivning alligevel vælger skilsmisse, gør det på en mere afklaret måde. Det er af særlig betydning, når børn berøres af skilsmisse.

Folketinget finder, at især de menneskelige fordele – men også de økonomiske – er store, hvis skilsmisser kan undgås. En forebyggende indsats og frivillige tilbud om parrådgivning kan medvirke hertil.

På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til inden udgangen af 2001 for Folketinget at fremlægge en handlingsplan om forebyggelse af skilsmisser ved hjælp af bl.a. tilbud om tidlig parrådgivning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 74).